

på spOret af

NATIONALPARKEN

KOLDBLODIGE KRÆ

FAKTAARK

HUGORM:

En slange med et karakteristisk zig-zag mønster på ryggen. Farven kan variere en del, lige fra de lysebrune over de mørkebrune til de næsten mørke / sorte farve. Hugorme med de mørke farver har ikke altid det tydelige rygmønster. Så den sikreste måde at kende forskel på hugorme og snoge er de to gule nakkepletter. Har slangen to gule pletter er det en snog. Har den ikke de to pletter, så er det en hugorm I har fundet.

Hunnen føder 7-10 unger i begyndelsen af sommeren – selve parringen sker i april, hvilket kan være noget af et oprin. Hannerne slås om hunnen – ikke ved at bide hinanden, men ved at bryde med kroppene tæt snoet om hinanden.

Hugormen æder de første par år unger af firben, stålorm og frøer. Efter et par år begynder de at æde pattedyr såsom mindre mus og spidsmus. Mus udgør hovedparten af den voksne hugorms fødevalg. En voksen hugorm kan på en sommer æde det der svarer til ca. 25 mus. Om efteråret er de "mætte", og resten af året æder de ikke mere inden de går i vinterdvale.

MARKFIRBEN

Markfirbenet er det største af de to arter af firben, vi har i Danmark, det bliver op til 22 cm. Markfirbenet kendes ved at have et markeret hoved med en tydelig øreplet. Grundfarven er brun til gråbrun med et stort antal mørke og lyse bånd. På hver side af ryggen ses en række øjepletter, der er hvide i midten og afgrænset af sorte tegninger. Hannen kan i yngletiden få en intens grøn farve.

Markfirben parrer sig i maj, og der kan finde drabelige kampe sted mellem rivaliserende hanner. Hunnen lægger 6-12 æg i en lille udgravet fordybning i jorden. Når æggene er lagt, dækker hun hullet og skjuler stedet med små grene eller blade. Ungerne kommer frem fra midten af august til midten af september. Ungerne er bare 5-6 cm lange, når de kommer ud af ægget.

Markfirbenet æder alle slags byttedyr, bare størrelsen tillader det. Menuen omfatter bl.a. græshopper, larver, biller osv.

på spOret af

NATIONALPARKEN

KOLDBLODIGE KRÆ

ALMINDELIGT FIRBEN:

Almindeligt firben er noget mindre end markfirbenet, de bliver typisk ikke længere end 16-18 cm. Kroppen er ret slank og spinkel. Hovedet virker noget fladtrykt og spidser jævnt til mod snuden. Ørepletten er smalt og mindre tydeligt end hos markfirbenet. Den sædvanlige farve er brunlig med flere lyse og mørke længdebånd og rækker af pletter.

Almindelig firben parrer sig i maj og ungerne fødes i slutningen af juni. Hunnen føder 5-7 ganske små unger. Almindeligt firben æder især insekter i størrelsen fra 1 mm op til ca. 15 mm. Almindeligt firben går typisk i vinterhi allerede i slutningen af september.

Firben er i stand til at smide halen når det angribes af et rovdyr. I mange tilfælde vil rovdyret holde fast i den sprællende hale, og firbenet kan være heldig at undslippe. Hos firbenet vokser en ny, men som regel kortere hale ud igen.

STÅLORM

Stålormen er ikke en slange, men nærmere i familie med firbenene. Den har ingen ben. Stålormen kan dog tabe halen lige som firbenene. Den dannes ikke fuldstændigt igen, men kun som en kort halestump. Stålormen imponerer ikke ved sin længde, bare 25-43 cm. Til gengæld kan den blive gammel. I fangenskab bliver de ofte mere end 20 år.

Stålormen er ensartet brunlig eller grålig, mørkest nedad mod bugen. På ryggen er den næsten kobberfarvet.

Stålormene parrer sig i april-maj. Ungernes fødes i august – september. Hunnen føder i gennemsnit 8 unger. De er kun 4,5 cm lange ved fødslen. Stålormen æder hovedsageligt mindre dyr såsom regnorme, snegle, tusindben, insektlaver og edderkopper.

FAKTAARK

på spOret af

NATIONALPARKEN

KOLDBLODIGE KRÆ

SNOG

Snogen er Danmarks største slange. Hunnerne er de største og kan blive op til 140 cm lange. De er helt mørke til sorte i farven. Sjældne individer er oliven grønne eller grå. Alle er dog kendetegnet ved de to gule nakkepletter.

Snogen lever mest af padder og småfisk og ses derfor ofte i nærheden af vandhuller og smådamme. Snogene parrer sig i april-maj og hunnen lægger efter et par måneder 10-15 æg. Æggene placeres gerne i en kompostbunke der afgiver varme. De nyklæggede unger er omkring 14-22 cm lange. Ungerne begynder straks at æde regnorme, nøgne snegle, insekter og fiskeyngel.

Hvis snogen ikke kan flygte og føler sig truet, hvæser den og udskiller et gulligt sekret, der stinker meget ubehageligt.

FAKTAARK

